

**NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA****C év**

1– 4 oldal

Olv.: Józs 5,9a.1-12 – 2Kor 5,17-21 - Lk 15,1-3.11-32

A tékozló fiú

**KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL*****Szentmise bevezetése***

***Jó, hogy együtt vagyunk, Isten ezt akarja!  
Isten egymás számára akar bennünket megmenteni,  
egymásnak akar bennünket ajándékozni!***

Szeretettel köszöntöm a Testvéreket! Nagy kalandról van szó, a szeretet kalandjáról! A mai vasárnapnak ez a központi gondolata! Nagy bátorság kell ahhoz, hogy az ember szeressen!

Egyszerűbb ilyen kapcsolatból kimaradni,  
csak az a baj, hogy ez a gondolkodás a börtön!  
Az ember saját maga börtönébe zárja magát!  
***Szabaduljunk ki belőle!***

A mai szentmise szándéka gyönyörű, már a fogalom is megérintette lelkemet! Valaki gyermekáldásért esedezik! Csodálatosan szép, nem csupán gyermekért esedezik, hanem a gyermekben Isten áldásáért is esedezik! Nagyon fontos, hogy erre odafigyeljünk, mert Európa a gyermekekben vagy megáldott lesz, vagy áldatlan áldozat lesz! Van mire gondolnunk ebben a szentmisében! Tartsunk önvizsgálatot!

***Szentbeszéd***

***Elveszett és megkerült! Magába szállt!  
A bibliai szóhasználatban: megtért!***

Kedves Testvérek! A mai vasárnap központi üzenete, – mai szóhasználattal így mondanánk – térjetek észhez! Térjetek magatokhoz! Hányszor hallja az ember, amikor a szülők tékozló, felnövekvő gyerekeik problémáiról beszélnek: légy már ésnél!

***Nagyon komolyan el kell gondolkodnunk,  
hogy észhez térjünk!***

Amikor az ember csupán magára gondol, akkor eltékozolhat sok mindent, eltékozolhatja az életét is! Azért nagyon fontos ez az üzenet, mert mindegyikünk egy kicsit tékozló fiú, vagy nagyon és mindegyikünk egy kicsit a másik fiú. Általában mindannyian így vagyunk és ez különösen a keresztényekre, a hívő emberekre utal. Valamiképpen abban reménykedhetünk, hogy valakinek megesik rajtunk a szíve!

***A mai üzenet az Atyáról szól***

Az Atyának irgalmas szíve van! A történetet is így nevezzük: az irgalmas Atya története! Ebben az évben, az irgalmasság szent évében erre különösképpen is oda kell figyelni! Az elmúlt hetek vasárnapjain abban próbáltam a Testvéreknek segíteni, hogy alakítsuk ki magunknak az igazi istenképet! Általában rossz istenképünk van. Meg kell változni a gondolkodásunknak, szembesülnünk kell az igazi Istennel!

***Az igazi Isten irgalmas Isten!***

Az a baj, hogy mi valami mást gondolunk az Istenről. Rengeteg babonás megnyilatkozásunk van. Általában tartunk az Istentől! Általában úgy gondoljuk, hogy Istennek a dolga – azért Isten, - hogy megtegye azt, amire nekünk szükségünk van. A pogányok is azt gondolják, ha van Isten, akkor miért engedi meg ezt, meg ezt, meg ezt! Olyan a világ, amilyen, következésképpen nincs is Isten, mert megengedi azt, hogy a világ olyan legyen, amilyen. Ezek a kedves pogány testvéreink arra nem gondolnak, hogy a világ olyan, mint ők és persze olyan, mint mi vagyunk! ***Ők pogányok, mi hívők***, de egy kicsit tékozló fiúk is és egy kicsit a második gyerek is. Tehát a világ azért olyan, amilyen! Nem Isten az oka! Ezért fontos, hogy igazi istenképünk legyen! A mai vasárnap ebben a legcsodálatosabb segítséget nyújtja!

Istenről az elmúlt vasárnapokon egy-egy vonást már hangsúlyoztunk és szembesültünk ezekkel! Isten és ember kapcsolatában mindegyikünk reménye az, hogy megújulhatunk! Nincs más alapja reményünknek csak az, hogy megújulhatunk! A baj az, hogy mi mindig mástól várjuk azt, aminek történnie kellene! Más tegye meg ezt, azt, am azt. Nem!

***Mindennek az alapja, hogy az ember maga megújuljon!***

Azért oly fontos az igazi istenkép,  
mert Isten és ember kapcsolatában  
***az ember reménye az, hogy Isten megbocsát!***

***Isten segít abban, hogy az ember magához térjen,  
hogy végre használja a józan eszt!***

***Központi esemény, hogy kiengesztelődünk Istennel***

A mai történet két részből áll. Egyik rész a tékozló fiú, a másik rész az otthon levő fiú és a kettőt összeköti az apa, mindegyik gyereknek az apja. Kedves szülők, milyen sajátos helyzet ez, amikor az egyik gyerekük tékozló, a másik otthon levő, de mindegyikkel gondja van a szülőnek. Minden szülőnek gondja van és a világban Istennek is ezért van gondja.

Különösen ***a XX. században*** hatalmasodott el az, hogy az ember felnőtt. Az ember azt gondolja, hogy az ember kinőtt az Isten kezéből! Ki is nőttünk az Isten kezéből sajnáltunkra, mert úgy tűnik, hogy a XX. század a leggyalázatosabb százada annak az emberi történelemnek, amelyet nagyjából ismerünk. Mi volt évezredekkel ezelőtt, ki tudja. De amióta követni tudjuk az emberiség történetét, azt mondják, hogy a leggyalázatosabb volt a XX. század! Felnőtt az ember! Most jön ***a XXI. század*** és félő, hogy ez még rosszabb lesz, mint a XX. század volt, mert az ember azt hiszi, hogy felnőtt. Dehogyan nőtt fel, jó esetben kamasz, de nem kis kamasz, hanem nagy kamasz. A kis kamasz még ártatlan gonoszkodásokkal tud előállni, a nagy kamasz kegyetlenségekkel is.

Rendkívül fontos, hogy ebben a történetben fölismerjük, hogy az ember üdvösségtörténetének központi eseménye a kiengesztelődés! A kiengesztelődés központi eseménye az üdvösségrendnek! Az üdvösségrend nem más, mint az ember életének az értelme! Az üdvösség nem a halálunk utáni akármilyen, amiről fogalmunk sincs, hogy mit jelent nekünk Isten titokzatos szeretete. A napi életünk története bőrünkre megy. Tehát az üdvösségtörténet az ember élettörténete.

***Isten képe nyilatkoztatja ki nekünk,  
hogy a mi emberi élettörténetünk a kiengesztelődésen múlik!***

Az ember magába száll-e,  
szembe néz-e önmagával, észhez tér-e?  
Ebben az esetben biztos lehet,  
**hogyan az Isten irgalmas és az embert felszabadítja!**

### ***A tékozló fiú***

Előáll az egyik gyerek és azt mondja: Apám, add ki az örökségemet. A zsidó kultúrában **az ingatlan** az első gyereké lett. Az **ingóság kétharmada** is az első gyereké lett. A többi a másodiké és a többieké. Ez nem igazságtalan. Nagy családokra kell gondolni. Az első gyerek nem csak a saját családjáért felelős, hanem az egész nagy család minden tagjáért. Klánokról van szó. Ma is, akik onnan elindulnak errefelé, azok ilyen törzsközösségekből jönnek, nagy családok közösségéből, ahol egy-egy nagy család akár 100-150 tagból is áll és ezért felelős az elsőszülött. Ezért övé az ingatlan teljes egészében és az ingóságoknak is a kétharmada. Neki ennyi emberről kell gondoskodnia, ez az ő felelőssége.

Ez a tékozló **fiú kéri az örökségét**. Az atya megteheti, hogy odaadja neki még az örökösödés előtt. Ez olyan, mint az ajándékozási szerződés napjainkban. Az apa odaadja, mert az ember legnagyobb ajándéka a szabadság! A fiú rádöbben arra, hogy minden elveszett, mindent eltékozolt. Sajátos kapcsolódás van itt a mai világhoz. Jézus idejében Palesztinából a zsidók közül 4 millióan kivándoroltak a szegénység miatt. Mindössze 500000 zsidó volt Palesztinában Jézus idejében. Ezért beszéltek arámul. Ez a gyerek, aki elment idegen földre, olyan vidékre ment, ahol zsidók is éltek menekülteként, de nem a zsidók határozták meg annak a világnak a hangulatát, szellemiségét, gondolkodását, hanem arabok.

Ez a fiú rádöbrent sok mindenre és magába szállt, a Biblia szóhasználatában ez a megtérés. Döntött, hogy így nem mehet tovább, **hazamegy**. Találkozik azzal, - amire ő gondolni sem mert – hogy az apja fogadja. Az apja mindig is várta vissza, haza, mert milyen is az apa. Szaladt eléje – méltóságát leveti - és magához öleli. Hozzatok ruhát, gyűrűt, sarut és legyen nagy örömlakoma. A királyok a legmegbízhatóbb embereknek díszes ruhát ajándékoztak abban az időben. A gyűrűvel pecsételték meg a szövetségeket. A saru azt jelentette, hogy nem szolgál. A lakoma az atya ajándéka.

### ***Az otthon levő fiú***

A másik fiú, aki mindig otthon van, de mégsem, mert mindent megtett, amit megkívánt tőle az otthonlét, alkalmazkodott, teljesítette a feladatokat, talán számításból is, megvan a nyugalma, a körülmények. Csak egy baj van, megtagadta a szeretetkapcsolatot az atyjával! Halljuk, az apja mit mond: **Fiam, te mindig velem vagy! Ez az ajándék!** Apja szeretetkapcsolatban volt vele! Veled vagyok! A fiú nem! Te mindig velem vagy! Mindenem a tied! Az a fiú tékozol, aztán magába száll. Az apának megkönyörül a szíve! Ez a fiú meg mérges lesz. Ez sajátos kifejeződése a helyzetünknek. Ilyen az Isten, szabadságot ad mindenkinek. Itt van mindegyikünk tragédiája!

### ***Szabadságot emlegetünk és függetlenségre gondolunk***

Ezt nagyon szembesítsük magunkkal! Ez a világ, amelyben élünk, ennek a hazugságnak az áldozata! Szabadságot mond minden politikus, minden közszereplő, közben függetlenségre gondolnak. De a legszűkebb emberi kapcsolatainkban is ez van, ezért mennek tönkre az emberi kapcsolatok, ezért nincs házasság, ma már azt mondják, nincs is rá szükség. Világos, **független emberek** nem alkalmasak arra, hogy házasságban éljenek. Független emberek nem tudnak barátságban élni egymással. A független ember azt akarja kifejezni, hogy semmi közöm hozzád, azt akarja kifejezni, hogy csak az én szempontjaim, az én érdekeim fontosak.

Szabadságra hivatkozott a tékozló fiú, szabadságra hivatkozott a másik fiú. Valójában a tékozló fiú ki akart lépni az apával való szeretetkapcsolatból, hogy ő függetlenül élhessen. Láttuk, hogy mire ment. A másik fiúnak az volt a problémája, hogy mindent megtettem, teljesíttem minden törvényt, parancsot, élek a családért. Valójában nem szeretetből tette, muszájból. Így nem lehet élni!

***Nézzünk önmagunkba!  
Kicsit mindegyikünk tékozló,  
kicsit mindegyikünk a második fiú!***

Akik tékozlók és Istennek teljesen hátat fordítottak, azok senkihez se hasonlíthatnak, a tékozló fiúhoz sem. Ők nem térnek magukba, ők meg vannak győződve, hogy Isten nélkül lehet élni. Ez az egészen sajátos posztmodern gondolkodás, Isten nélkül, mindenkitől függetlenül, szabadságot hangoztatva, önző módon fosztogatjuk egymást. Igen sokszor mi is tékozlók vagyunk, mert méregetjük magunkat az Istenhez. Nem könnyű Istennel szeretetkapcsolatban lenni! Kicsit a második gyerek is vagyunk, azt gondoljuk, hogy imádkozunk, templomba jövünk, mindent megteszek, csak igazából nincs örömünkre, hogy istenes emberek vagyunk!

***Az a fontos, hogy azt az értékrendet, amit a kereszténység jelent,  
azt mindenek fölé emeljük!***

Európának ez a tragédiája, ezt az értékrendet lerombolta! Nem mindenek fölött vagyunk, amely ***mindenek fölötti lét: felelősség másokért***, hanem mindenek alá kerültünk és mindenki tapos rajtunk. Meg is érdemeljük. Aki az értékből, az igazságból lelép, mit vár! Jönnek majd a muszlimok, ők úgy mondják, hogy az ő értékrendjük messze fölötte van a miénknek.

***Térjünk észhez, térjünk magunkhoz!  
Ne felejtsük el, hogy a szeretetkapcsolat az egyedüli,  
ami megment!***

Ez a gyerek is éhezett, valójában arra volt szüksége, hogy valaki vegye észre, valaki nézzen rá, valaki szeresse! Csak szeretetkapcsolatban lehet élni! Ez azt jelenti, hogy az ember az életét kockáztatja, az életét adja oda, amivel vissza lehet élni, de nincs más kibontakozás! Aki mindezt nem akarja, az sok mindentől megszabadul, de az életét biztosan elveszti!

***Ilyen az Isten, ilyen, mint ez az atya, aki  
szabadságot ad a tékozlónk,  
szabadságot ad a látszatban vele tartónak  
és mind a kettő felé irgalmas,  
mert rá akarja döbbsenteni őket és a világot,  
hogy csak szeretetkapcsolatban lehet egymással élni!***

Különböző szerződéses viszonyaink vannak, a szerződést mindig meg lehet szegni, az nem személyes elkötelezettség. Fontos, hogy ezekkel szembesüljünk!

***Jó nekünk, hogy ilyen az Isten!  
Ez az Isten a mi Istenünk,  
akivel csodálatos az életünk!***

+ A M E N +